

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן כג.

מסורת הש"ס

א) (שמחות פי" ע"ש),
ב) (שמחות פי"ו, ג) (שם
וע"ש, ד) (שם וע"ש),
ה) (כד"ה שאני, ו) (כד"ה
אכלן).

הגהות הב"ח

(ה) גמ' שנים יואל וחטי
יושב במקומו ואינו מדבר
שלישית יושב במקומו:
(ז) שם וחטי יושב במקומו
ואינו מדבר רביעית יושב
כ"י: (א) שם ואחד כלים
ישיש יואלין מתחת
המכשש רבי אומר:

גליון הש"ס

במ' שבת ראשונה אינן
יוצא. עיין לקמן דף
כ ט"ז חס' ד"ה
אם יסול: שם בגמרא
דברבא ברבי. עיין לקמן
דף כד ע"כ חס' ד"ה
נכנס אבינו: חס' ד"ה
ואם לאו: חס' ד"ה
לישא ולבעול. ג"ל שמיכת
ולבעול ט"ס הוא:

רבינו חננאל

וְיִצְחָק שְׂכָנָה, וְיִצְחָק
(דוד) וְיִצְחָק
בְּשׁוֹן, וְיִצְחָק
אֲמִירִים
שְׂמֹנֶה עֶבְרִית
הַבָּל, אֲמִירִים לִי
כִּי מִלְּמִילָה שִׁדְּדָה אֲמִיר
שְׂמֹנֶה הַתְּנִידָה בְּבִית
הַבָּל, וְיִצְחָק אֲבִי
שְׂמֹנֶה יִצְחָק יִצְחָק
יִצְחָק, שְׂמֹנֶה יִצְחָק
יִצְחָק בְּמִקְוֶה, שְׂמִישׁ
יִצְחָק וְיִצְחָק מִדְּבַר, וְיִצְחָק
שֶׁכֶּן לִי הַיִּצְחָק לִי
אֲמִיר לִי הַיִּצְחָק לִי
שְׂכָנָה אֲמִירִים
כְּמִשְׁכָּן יִצְחָק לִי
שְׂמִישׁ יִצְחָק וְיִצְחָק
בְּמִקְוֶה, וְיִצְחָק יִצְחָק
יִצְחָק מִדְּבַר, שְׂמִישׁ
לִי אֲדָם, וְיִצְחָק
דְּלִילִי אֲבִיבִים
[2]כֹּסֶם, קְדָמִי וְיִצְחָק
בְּמִקְוֶה אֲבִיבִים
וְיִצְחָק כִּי כִּבְלִי עֲדִיבִי
לִי כִּי שְׂמִישׁ אֲמִיר
הַיִּצְחָק, מִתְּנִי אֲמִיר
לִי שְׂמִישׁ אֲמִיר
שֶׁכֶּן לִי הַיִּצְחָק לִי
יִצְחָק אֲמִיר לִי הַיִּצְחָק
יִצְחָק אֲמִיר לִי הַיִּצְחָק
וְיִצְחָק אֲמִיר לִי הַיִּצְחָק
שְׂמִישׁ אֲמִיר לִי הַיִּצְחָק
אֲשֶׁר לִי הַיִּצְחָק
מִתְּנִי, מִתְּנִי
אֲשֶׁר לִי הַיִּצְחָק
וְיִצְחָק לִי הַיִּצְחָק
וְיִצְחָק לִי הַיִּצְחָק
בְּבִית הַקְּבֻרָה, לִי
וְיִצְחָק לִי הַיִּצְחָק
בִּי עֲלִי לִי הַיִּצְחָק
שְׂמִישׁ, כִּי
טוֹרֵם, וְיִצְחָק לִי הַיִּצְחָק
אֲרִי יִשְׂרָאֵל, תִּדֹר לִי
שְׂמִישׁ לִי הַיִּצְחָק
לִי הַיִּצְחָק וְיִצְחָק
יִשְׁנִי יִצְחָק לִי הַיִּצְחָק
מִכְשָׁךְ, רִי אֲמִיר לִי
אֲבִי לִי הַיִּצְחָק לִי
אֲבִי לִי הַיִּצְחָק לִי
כִּי לִי הַיִּצְחָק לִי
כִּי, וְיִצְחָק לִי הַיִּצְחָק
רֹמְמָנִי מִסִּמְכָּה חֲזִיתִי,
כִּי [2]כֹּסֶם לִי הַיִּצְחָק
כִּי [2]כֹּסֶם לִי הַיִּצְחָק

וקיימא לן כרבא ואליבא דר
ואינה מפסקת. בני יהודה ו

(א) כ"ה גרסת הר"ף ויושבין זה

רבי יהודה אומר לא הוצרכו. בירושלמי פוסק הלכה בדברי המוסף צינים (שבעה) ורמזי נשיה במקומו עד שבע רביעי ולא ידעמי טעמו שאם היה סובר כר' יהודה א"כ יסבור ממות י"ל בזה אשכחנה טובא לפני הדבילות שבעה וק"ל הכי ושמה טעמו כרגנן ומשום דנריך לישב חזק למקומו דשמה אין אסור לדבר כי אם במקומו: **עד** שיעברו שששה רגליה. עד שהיה

וקורין ששנה. כספר תורה דמין
מספלין יאין בתי הכנסת אלף לא
אחד ואחד מספלין בתינו: לא
הולדכו לומר שכן ראשונה. שהיא
לא ילא מפתח בית: יאן שלשים
יום לשלשין. כל שלשים יום לא
אכלו אינו יכול לישא אשה: ואחד
כלים ישנים יולאין מוקד המכבש.
פירוש שהן כדחשים: בנדרא
דסרבאל. מלכות לא מנהיגן יאן
כרבי. דלמך לא אקר לנן אלא
חדש: בחימוסא. חנוק: רומיאל.
שכא מרומי: כרבי אלסור. דלמך
לא אקר אלף לבנים חו דלדומה הית:
אפסוקי

במקומו ואינו מדבר חמישית הרי הוא ככל אדם ^י ח"ר כל שלשים יום לנישואין מתה אשתו אסור לישא אשה אחרת עד שיעברו עליו שלשה תגלים רבי יהודה אומר רגל ראשון ושני אסור שלשי מותר והאם אין לו בנים מותר לישא לאלתר משום ביטול פריה ורביה ההניחה לו בנים קטנים מותר לישא לאלתר מפני פרנסתו ^י מעשה שמתה אשתו של יוסף הכהן ואמר לאחותה בבית הקברות לבי ופרנסאי את בני אחותך ואעפ"כ לא בא עליה אלא לזמן מרובה מאי לזמן מרובה אמר רב פפא ^י ליאחר שלשים יום ח"ר כל שלשים יום לגיהוץ אחד כלים חדשים ואחד כלים ישנים ויצאין ^א מתוך המכבש רבי אומר לא אסרו אלא כלים חדשים בלבד רבי אלעזר בר' שמעון אומר ולא אסרו אלא כלים חדשים לבנים בלבד אביי נפיק ^ב בגרדא דסרבלא כרבי רבא נפיק בחימוצתא רומיתא סומקתא חדתי כרכי אלעזר בר' שמעון: מפני שאמרו שבת עולה ואינה מפסקת: בני יהודה ובני גלילא הני אמרי

בר ששים יום צדיק. דוקא גיהון אסור אבל בלא גיהון כגון כיבוס מותר דאמרין לקמן ליהיון ולתקפורות ובתמכת שמחות (פ"ו) שלשים יום לגיהון כיצד כ"ו ובידשו למי גורת שלש דשרי מדאמרין פ' הולין (יבמות מ"ג) בני אלמנה מפני האביון וקאמר חזיונו שלה שלשים יום לכנס מותר לארס בתקום שמותו לכנס אינו דין שמותו לארס והדמיא בתמכת שמחות (פ"ו) לכנס מותר הרשות בידו לא ספר לא כיצד עבר הרגל אסור לספר ולעבד נשעלמו עבד גשמי (ג' ו') ההוא כיבוס היינו גיהון ומאחר לכיבוס אינו גיהון נמי שרי לדידן כדאמר"י פ"ק דתמנות וד' ככיבוס שלהן והקשה ה"ר שמואל מוורד"ס דהא בשמעתין באבי נפיק ב' והא בצבל או קיימא אפרי ומיך רבינו יתחק דעמיסם שהיו מביאים מא"י כלים מגויאין או שנת פעמיס שמביאין דמיא בתקופתא (פ"ב) כל אלו שאמרו מותר לאסור כפסד בחור שלשים יום או ארס דאמר בחור שלשים יום על אצל לרץ לומר לכיבוס ופ' היינו מותר ומיירי ריב"א וז"ל היה אוסרם לדמות כל אלו והא דקאמר בפרק הולין (יבמות ד' מ"ג) וס' מקום שמותר לכנס היינו בני דה' ב' ממדינת הים ויולא מביא האסורין ומה שאסור שם בתשעה חזק לכנס היינו דוקא טעמא ואסורו אינו מושך כל כך וגרסינן שפיר בתקום שמותר לספר דכפריות וז"ל למחוק וז"ל ל' המפרשים פרוט' לישב גירסת הספרים והארכתי בתקופות (יבמות ג"א) וגרסינן לקמן (ד' מ') לתכנות ולתקפורות ומה דאמר לעיל (ד' מ' א) אסור בתמנות משעת לאחר שבעה שרי (ה' ו') להיות מותר לאחר שבעה בתקופות הרב כ' פירש לאסור וכנס רבו פירש היתר ולפי מה שפירש ה"ר שמואל מוורד"ס מיהו מורי לא היה מפרש ממש לאסור כל כיבוס אלא היה מפרש דהאי ד' שלהן בניהון שלנו וההיא דקמי גיהון ולא כיבוס אינו בצבל ומיהו לפי זה לא אסור דהאי ד' לא ראייה כמו שפירש רבינו יתחק הוקן דבצבל היו פעמיס אומנים מא"י ודעין ליהן קולי דהיי"ט וירושלמי דקמי הכס כל שלשים יום לגיהון אסור ללבוש כל זמנ מגויאין חדשים וכלי פש' דהא דאסרי גיהון דוקא ללבוש אבל לנהג מותר והא דקמי כל שלשים יום לגיהון היינו מותר להוליך כלים לגיהון בחור שלשים ואפי' הוה אומר הרב היתר כיבוס מוך ש' מיהו רבינו יתחק מפרש בתשובות דאפי' לכנס ולהיתר אסור מדאמרין בפרק בתרא דתע' בתשובות כיבוסם שלנו מותר בט' נאזי כדאמרין דגיהון שלנו ככיבוס שלהן משעת לכיבוס דשע' בפ"ק דתמנות (ד' י') מיהו לענין נאזי אבילות אסור כיבוסם שלנו אפי' בתשעה חזק מהמחמיר כמו שהחמירו לענין אבילות דבשר מליח דשרי בהלכה ורגילין לנהוג בו איסור ומיהו אינו מיימי אבול דאדרבה בפרק בתרא דתע' (ס' ו') נראה לי שהחמיר יותר לענין גיהון כלי פשתן השיב רבינו שאף על פי שהחמיר במעמד אסורין בימי אבול כדאמרין לעיל (ד' י') כל ש' אסורים ומוקי לה בתפסויהו אבול: **רמב** נפיק ב' ופ' בתקופות דאפי' ורנא לה פסק ר' מגויאין צדיקין אפילו חדשים או ישינס אפילו לבנים וכן פסק ר'

אלעזר בר' שמעון. ירושלמי שני אחין שני שוחפין שני טבחין שני חנוונין, שאירע לאחד מהן דבר, הרי אלו נועלין חנוום. ומעלין עושי
 ימי גיליא, (דחכי) אמרי יש אכלות בשבת, מרקיטי במתני' (רושבי עילה, דחכי) (דחכי) אמרי אין אכלות בשבת מרקיטי

י' כ"ה, ב' וכן הביא הרמב"ן ו"ל כג' שהיה בעשר האבנות בשם רב האי גאון ו"ל ועי' בראש כסא, ג' כ"ה גי' הערוך בעשר המילתא וע"ש בערך החמשה

עין משפט
טר מצוה

קָנָה א מִיּוֹ פִּירָה מִהֶלֶל
הָכַל הֵלֵל ט טוֹשִׁיעַ
יִיד קִי שַׁעַת סַפִּיק ז
קָנָה ב מִיּוֹ שֶׁס פִּיּו הִלְכָה
ה סָמַח עֲשִׂין ג
טוֹשִׁיעַ שֶׁס קִי שֶׁלֵּךְ סַפִּיק
: 3

קנדה ג דה ד מיי שס
פיו הלי ה עוש"ע
שס ס"י שלב טע"ף א כ:
קנדה ד מיי שס פ"ה הלי
ג ופ"ו שס הלכה ד
סמג עש"ן דרנ"ג ב עוש"ע
שס ס"י שפט טע"ף ה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones